

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-5(3)/14/AgŁ

Warszawa, 13 lutego 2014 r.

DECYZJA DIH-1/12/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jadwigi Winterot, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Winterot Jadwiga „MAJA” w Raszynie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 18 grudnia 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.199.2013.AB, Ż.8361.216.2013), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu neodpowiadających jakości handlowej trzydziestu jeden partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych bez opakowań – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-24 października 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH”, w sklepie w Warszawie przy Alejach Jerozolimskich 21, należącym do przedsiębiorcy Jadwigi Winterot, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Winterot Jadwiga „MAJA” w Raszynie, zwanej dalej również „stroną”, zakwestionowano sposób oznakowania trzydziestu jeden partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 409,00 zł (na trzydzieści dwie partie produktów ogółem poddane ocenie w tym zakresie), tj.:

- pączka różanego w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 12,00 zł (2,00 zł/szt.),
- francuskiego rożka z jabłkiem w ilości 2 sztuk o łącznej wartości 5,20 zł (2,60 zł/szt.),
- ciastka z serem i morelą w ilości 3 sztuk o łącznej wartości 7,80 zł (2,60 zł/szt.),
- precla orzechowego w ilości 2 sztuk o łącznej wartości 5,20 zł (2,60 zł/szt.),
- ślimaka z cynamonem w ilości 2 sztuk o łącznej wartości 5,20 zł (2,60 zł/szt.),

- rogalą z nadzieniem malinowym w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 15,60 zł (2,60 zł/szt.),
- rogalika czekoladowego w ilości 5 sztuk o łącznej wartości 17,50 zł (3,50 zł/szt.),
- okulara orzechowego w ilości 13 sztuk o łącznej wartości 33,80 zł (2,60 zł/szt.),
- rurki francuskiej z kremem waniliowym w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 15,60 zł (2,60 zł/szt.),
- rogalika francuskiego croissant w ilości 5 sztuk o łącznej wartości 8,00 zł (1,60 zł/szt.),
- brzoskwini po szwajcarsku w ilości 9 sztuk o łącznej wartości 23,40 zł (2,60 zł/szt.),
- wiśni po szwajcarsku w ilości 9 sztuk o łącznej wartości 23,40 zł (2,60 zł/szt.),
- jabłka po szwajcarsku w ilości 9 sztuk o łącznej wartości 23,40 zł (2,60 zł/szt.),
- truskawkowego duetu w ilości 10 sztuk o łącznej wartości 26,00 zł (2,60 zł/szt.),
- precla piwnego w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 20,80 zł (2,60 zł/szt.),
- podplomyka żytnio-pszennego w ilości 3 sztuk o łącznej wartości 3,60 zł (1,20 zł/szt.),
- podplomyka z ziarnami żyta w ilości 4 sztuk o łącznej wartości 4,80 zł (1,20 zł/szt.),
- kielbaski w szlafroku w ilości 7 sztuk o łącznej wartości 19,60 zł (2,80 zł/szt.),
- chleba baltonowskiego w ilości 1 sztuki o wartości 2,40 zł,

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom – wykazu składników, co było niezgodne z wymaganiami określonymi w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”;

- chleba farmerskiego w ilości 1 sztuki o wartości 3,50 zł,
- chleba alpejskiego w ilości 1 sztuki o wartości 2,50 zł,
- bagietki fitness w ilości 2 sztuk o łącznej wartości 9,20 zł (4,60 zł/szt.),
- chleba razowego ze słonecznikiem w ilości 1 sztuki o wartości 9,00 zł,
- chleba razowego w ilości 1 sztuki o wartości 3,50 zł,

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom – wykazu składników i masy jednostkowej, co było niezgodne z wymaganiami określonymi w § 17 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych;

- rożka z marmoladą w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 12,00 zł (2,00 zł/szt.),
- jagodzianki w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 20,80 zł (2,60 zł/szt.),
- ciastka owsianego w ilości 11 sztuk o łącznej wartości 28,60 zł (2,60 zł/szt.),
- drożdżówki z jabłkiem w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 12,00 zł (2,00 zł/szt.),
- drożdżówki z budyniem w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 16,00 zł (2,00 zł/szt.),
- drożdżówki ze serem w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 16,00 zł (2,00 zł/szt.),

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom – nazwy (albo imienia i nazwiska) producenta i wykazu składników, co było niezgodne z wymaganiami określonymi w § 17 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych;

– bułki wiedeńskiej w ilości 1 sztuki o wartości 2,60 zł,
z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktu lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom – nazwy (albo imienia i nazwiska) producenta, wykazu składników i masy jednostkowej, co było niezgodne z wymaganiami określonymi w § 17 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 5 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 24 października 2013 r. (nr akt kontroli: Ż.8361.216.2013), w tym w załączniku nr 1 do tego protokołu, zawierającym wykaz zakwestionowanych produktów, wraz z opisem stwierdzonych niezgodności.

W związku z powyższymi niezgodnościami, pismem z dnia 22 listopada 2013 r. (doreczonym stronie w dniu 27 listopada 2013 r.), Mazowiecki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzydziestu jeden ww. partii produktów, informując również o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych. Ponadto, w tym samym piśmie wezwał ją do przekazania informacji o wielkości obrotów za rok 2012. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, ani też nie przesłała żądanych informacji.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 18 grudnia 2013 r. (doreczoną stronie w dniu 23 grudnia 2013 r.), Mazowiecki WIIH wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowe, karę pieniężną w wysokości 700 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzydziestu jeden ww. partii produktów.

Pismem z dnia 6 stycznia 2014 r. (nadanym w dniu 7 stycznia 2014 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, nakładającej karę pieniężną w wysokości 700 zł, a także wniosła o uchylenie kary grzywny w całości i umorzenie postępowania, z uwagi na brak znamion wykroczenia, jako podstawy do nałożenia kary pieniężnej oraz z uwagi na uchybienia procesowe, polegające na niepowiadomieniu strony o możliwości składania wniosków dowodowych i brania czynnego udziału w postępowaniu, mające istotny wpływ na przebieg postępowania wyjaśniającego i prowadzące do błędnych ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzekania.

Pismem z dnia 17 stycznia 2014 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2000 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności i pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, stosownie do art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia, powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w świetle art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące oznakowania produktów oferowanych bez opakowań (luzem) w miejscu sprzedaży zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Rozporządzenie to stanowi w § 17 ust. 1, że w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się: nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 1), wykaz składników (pkt 2), a w przypadku pieczywa dodatkowo: masę jednostkową (pkt 5 lit. a), a w § 17 ust. 2, że informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie, należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że trzydzieści jeden ww. partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 409,00 zł, wprowadzonych do obrotu, nie było oznakowanych w sposób określony w § 17 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących poszczególnych produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, tj.:

- dla dziewiętnastu ww. partii produktów – wykazu składników (§ 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2);
- dla pięciu ww. partii produktów – wykazu składników i masy jednostkowej (§ 17 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. a oraz ust. 2);
- dla sześciu ww. partii produktów – nazwy (albo imienia i nazwiska) producenta i wykazu składników (§ 17 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 oraz ust. 2);
- dla jednej ww. partii produktu – nazwy (albo imienia i nazwiska) producenta, wykazu składników i masy jednostkowej (§ 17 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 5 lit. a oraz ust. 2).

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej i skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 700 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Mazowiecki WIIH wymierzył w drodze decyzji z dnia 18 grudnia 2013r. powyższą karę Jadwidze Winterot, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Winterot Jadwiga „MAJA” w Raszynie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu nieprawidłowo oznakowane przedmiotowe produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona zarzuciła uchybienia procesowe, poprzez niepowiadomienie strony o możliwości składania wniosków dowodowych i brania czynnego udziału w postępowaniu, a ponadto zarzuciła „istotny błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzekania”. Strona nie precyzuje jednak na czym te błędne ustalenia faktyczne miałyby polegać, a także w sposób bardzo ogólny formułuje zarzut uchybień procesowych, które rzekomo miałyby skutkować błędnymi ustaleniami faktycznymi, wpływającymi na wydanie zaskarżonej decyzji. Strona wniosła również o uchylenie kary grzywny w całości i umorzenie postępowania, z uwagi na brak znamion wykroczenia, stanowiącego podstawę do nałożenia kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe zarzuty są niezasadne. Przede wszystkim należy zauważyć, że przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej – stanowiący podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji – określa karę pieniężną wyłącznie za wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Wymagania jakości handlowej – jak wskazano powyżej – określa rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Wymaganiami tymi nie jest objęte jednak uwidacznianie cen środków

spożywczych. W protokole kontroli jednoznacznie stwierdzono, że na wskazanych towarach nie uwidoczniiono cen, czym naruszono przepisy ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 z późn. zm.) i przepisy wydane na jej podstawie. Stosownie do art. 137 § 1 Kodeksu wykroczeń, mandatem ukarano pracownika. Sprawa nie podlega rozpoznaniu w toku postępowania administracyjnego. Decyzja, od której zostało wniesione odwołanie nie dotyczy uwidaczniania cen.

Podkreślić należy, że przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny. Sam fakt zachowania noszącego znamiona deliktu administracyjnego, a więc zachowania naruszającego wynikającą z przepisu sankcjonowanej normę zakazu wprowadzania do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, uzasadnia zastosowanie sankcji administracyjnej w odniesieniu do podmiotu naruszającego ten zakaz (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn. akt VI SA/Wa 1501/12, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II GSK 1823/11 i z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. akt II GSK 2171/11).

Należy w tym miejscu wskazać, że pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w którym wprowadzenie na rynek, zgodnie z zawartą w tym przepisie definicją oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tego przepisu, strona wskazane w decyzji organu pierwszej instancji produkty posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła je do obrotu. Jak wynika z ustaleń kontroli opisanych w protokole kontroli z dnia 24 października 2013 r., w tym w załączniku nr 1 do tego protokołu, zawierającym wykaz zakwestionowanych produktów, wraz z opisem stwierdzonych niezgodności, produkty te były nieprawidłowo oznakowane w miejscu sprzedaży, a więc wprowadzając je do obrotu, strona automatycznie podlegała karze pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Jak wykazano powyżej, samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary, która jest karą administracyjną.

Za bezzasadny należy uznać zarzut strony, że organ pierwszej instancji dopuścił się uchybień procesowych, polegających na niepowiadomieniu strony o możliwości składania wniosków dowodowych i brania czynnego udziału w postępowaniu. Należy zauważyć, że w piśmie z dnia 22 listopada 2013 r., strona została powiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych przedmiotowych produktów, a także pouczona o prawie do czynnego udziału w postępowaniu (w tym prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych) i terminie (10 dni, licząc od dnia otrzymania tego pisma), w którym organ administracji publicznej powinien oczekiwać na stanowisko strony w sprawie. Strona nie skorzystała z tych uprawnień. Pismo to zostało doręczone stronie w dniu 27 listopada 2013 r., a decyzja kończąca postępowanie w pierwszej instancji została wydana w dniu 18 grudnia

2013 r. i doręczona stronie w dniu 23 grudnia 2013 r., o czym świadczą podpisane zwrotne potwierdzenia odbioru, znajdujące się w aktach sprawy.

Jednocześnie należy zauważyć, że mając świadomość toczącego się postępowania odwoławczego, wszczętego na skutek wniesionego odwołania, strona miała możliwość brania czynnego udziału w postępowaniu, jednakże z przysługujących jej uprawnień na tym etapie również nie skorzystała.

Tym samym, należy stwierdzić, że okoliczności faktyczne, na podstawie których organ pierwszej instancji oparł podjęte rozstrzygnięcie, były jednoznaczne i bez wątplenia były znane stronie.

W świetle powyższego, zarzut dopuszczenia się uchybień procesowych, rzekomo skutkujących przyjęciem błędnych ustaleń faktycznych, należy uznać za chybiony. Choć strona nie formułuje w sposób szczegółowy tego zarzutu, należy wskazać, że Prezes UOKiK dokonał oceny całości postępowania w sprawie i nie dopatrył się uchybień mogących mieć wpływ na wynik sprawy. Należy podkreślić, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 22 listopada 2013 r., Mazowiecki WIIH powtórzył ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 24 października 2013 r., których strona nie zakwestionowała ani na etapie postępowania kontrolnego, ani też na etapie postępowania administracyjnego, prowadzonego przez organ pierwszej instancji. Zatem, stan faktyczny zawarty w protokole kontroli nie może zostać zmieniony na etapie procedury odwoławczej.

Ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego wynika, że wydając zaskarżoną decyzję, organ pierwszej instancji uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy, a ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, dokonał prawidłowej oceny wszystkich kryteriów określonych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, co znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji.

Najniższy możliwy wymiar kary za naruszenie zakazu wynikającego z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, a najwyższy – 2045 zł (5 x 409,00 zł), wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzydziestu jeden ww. partii produktów o łącznej wartości 409,00 zł. Dodać należy, że przepis ten nie przewiduje możliwości odstąpienia od ukarania podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie wskazanych przepisów o jakości handlowej. Stronie wymierzono karę w wysokości 700 zł, która stanowi mniej niż dwukrotną wartość zakwestionowanych produktów, rozumianą jako korzyść majątkową, czyli znacznie poniżej górnej granicy sankcji.

W ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko produkty odpowiadające jakości handlowej, a także spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając ją do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań określonych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie obowiązków w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów.

Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie kary i umorzenie postępowania, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń przeprowadzonej

kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w przedmiocie wymierzenia kar pieniężnych na gruncie ustawy o jakości handlowej, stąd też postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Jadwiga Winterot
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Winterot Jadwiga „MAJA”
ul. Niska 3a
05-090 Raszyn
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a